

Valtiovarainministeriö
Rahoitusmarkkinaosasto
PL 28
00023 VALTIOEUVOSTO

LAUSUNTO

1 (10)

EK/588/2008

30.9.2008

ARVOPAPERIMARKKINALAIN KOKONAISUUDISTUS

Valtiovarainministeriö on pyytänyt 9.7.2008 Elinkeinoelämän keskusliitolta (myöhemmin EK) lausuntoa arvopaperimarkkinalain uudistamista koskevasta arviomuistiosta (VM 130:00/2007). EK lausuu asiasta seuraavaa.

Yleistä

Valtiovarainministeriön rahoitusosastolla on arvioitu arvopaperimarkkinalain (myöhemmin AML) uudistamisen tarvetta. Arviomuistiossa esitetään alustavia näkemyksiä lainsäädännön uudistamistarpeista. Muistio on hyvä keskustelun avaus AML:n uudistamisen lähtökohdista.

Arviomuistiossa on nostettu kokonaisuudistuksen lähtökohdaksi toimintaympäristön muutos sekä arvopaperimarkkinoiden kansainvälistyminen ja kehittyminen. Peruslähtökohta on sinänsä oikea. Esitetyt linjaukset keskittyvät AML:n rakenteelliseen uudistamiseen. Nämä perusteet puoltavat lain uudistamista. AML on muuttunut lukuisten osittaisuudistusten johdosta sekavaksi, vaikealukaiseksi ja jossakin määrin epäjohdonmukaiseksi.

Arvopaperimarkkinoiden sääntelyn kehittämisen keskeiseksi lähtökohdaksi on asetettava kansainvälinen kilpailukyky. Tämä on tärkeää markkinoidemme pienen koon vuoksi ja siksi, että lukuisat listayhtiöt ovat varsin pieniä. Uudistustyön peruslähtökohdaksi on hyväksyttävä se, että sääntelyssä ei ole poikkeamia EU:n sääntelystä tai kansainvälisestä käytännöstä.

Arviomuistiossa ei ole esitetty merkittäviä AML:n sisällöllisiä uudistamistavoitteita. EK:n mielestä keskeinen ongelma on se, ettei arviomuistiossa ole kiteytetty riittävästi lain uudistamisen tavoitteita. Mielestämme mahdollisen uudistustyön käynnistyessä tavoitteet tulee tämentää hyvinkin yksiselitteisesti. Asetettavan työryhmän toimeksiantossa tulee korostaa liikkeeseenlaskijoiden näkökulmaa merkittävästi enemmän kuin arviomuistiossa on tehty. Tavoitteena tulee olla liikkeenlaskijoiden kustannusten minimointi ja sääntely, joka kannustaa yrityksiä listautumaan.

Arvopaperimarkkinalaki on keskeinen rahoitusmarkkinoita koskeva säädös. Sen valmistelun tulee olla mahdollisimman avointa ja tapahtua hyvässä yhteistyössä kaikkien intressitahojen kanssa. Pidämme olen-

30.9.2008

naisen tärkeänä, että liikkeeseenlaskijoille on asetettavassa valmisteluelimessä riittävä edustus.

Vastaukset arviomuistion kysymyksiin

Kysymys 1

a) Mitä mieltä olette edellä esitetyistä AML:n kokonaisuudistuksen keskeisistä tavoitteista ja reunaehdoista?

b) Minkälaisia seikkoja uudistuksessa olisi mielestänne erityisesti painotettava?

Arviomuistiossa käsitellyt tavoitteet ja reunaehdot on esitetty hyvin yleisellä tasolla. Jatkovalmistelussa tavoitteita tulee selkeyttää ja myös priorisoida. Uudistustyölle tulee asettaa selkeä ”punainen lanka”.

Arviomuistiossa AML:n uudistamisen päämääräksi esitetään muiden tavoitteiden ohella ”eri etujen tasapainoa”. Näin yleisesti ja kantaaottamattomasti määritelty päämäärä ei mielestämme riittävällä tavalla edistä ja luo suuntaa lain uudistamiselle. Tavoitteiden tulee selkeämmin viitoittaa, mihin suuntaan sääntelyä on kehitettävä yleisesti ja yksittäisissä harkintaa edellyttävissä tilanteissa.

EK:n mielestä AML:n kokonaisuudistuksen tavoitteissa tulee painottaa selkeämmin liikkeeseenlaskijoiden näkökulma. Nämä lähtökohdat liittyvät kiinteästi suomalaisen markkinapaikan kiinnostavuuteen listautumispaikkana ja sinne listattujen yhtiöiden houkuttelevuuteen sijoituskohteena. Kotimaisten arvopaperimarkkinoiden kilpailukyky on kaikkien markkinatoimijoiden yhteinen etu.

EK:n mielestä arviomuistiossa on korostettu tavoiteasetannassa liiaksi Suomessa toimivien ja asuvien etuja. Ottaen huomioon yritysten kansainvälinen toimintaympäristö ja erityisesti suomalaisten listayhtiöiden kansainvälinen omistuspohja uudistuksen tavoitteissa tulee korostaa selkeämmin kansainvälistä näkökulmaa. Lainsäädäntöä on kehitettävä ja modernisoitava siten, että se vastaa kansainvälisten markkinoiden vaatimuksia. Esimerkiksi Saksassa ja Isossa-Britanniassa on toteutettu viime vuosina arvopaperimarkkinalainsäädännön laajamittaiset uudistukset, joiden sisältö on syytä selvittää tarkemmin jatkovalmistelussa.

Uudistustyössä tulee perusteellisesti myös arvioida sekä ulkomaisten että kotimaisten monenkeskisten kauppapaikkojen kehittymisen ja muiden pörssimarkkinoiden rakennemuutosten vaikutuksia.

Uudistuksen keskeisenä tavoitteena tulee olla arvopaperimarkkinoiden johdonmukainen ja selkeä sääntely sekä päällekkäisen ja paikoin jopa ristiriitaisen sääntelyn poistaminen. Itsesääntelyä on tarkoituksenmukaista käyttää entistä enemmän viranomaissääntelyä korvaavana sääntelyvaihtoehtona. Itsesääntelystä on erittäin positiivisia kokemuk-

30.9.2008

sia arvopaperimarkkinoilla. Kokemuksen mukaan itsesääntelyn osapuolet noudattavat hyvin itse valmistelemaansa sääntelyä.

Kysymys 2

a) Tulisiko mielestänne yleinen tavoitesäännös lisätä AML:iin?

b) Pidätekö edellä esitettyä esimerkkiä hyvänä lähtökohtana tavoitesäännöksen jatkovalmistelussa?

AML:n tarkoitussäännöksen ottaminen lakiin yleisistä periaatteista erillisenä säännöstonä voi johtaa ristiriitaan ja päällekkäisyyteen yleisten periaatteiden suhteen. Tarkoitussäännös voi jäädä myös lain laajan soveltamisalan vuoksi irralliseksi ja vaikeuttaa sen tulkinnallista merkitystä. Mielestämme arviomuistiossa on korostettu liaksi periaatelähtöistä sääntelytapaa.

Tarkoitussäännöksen tarpeellisuutta on mahdollista arvioida vasta sen jälkeen, kun lain soveltamisala ja mahdolliset yleiset periaatteet on valmisteltu.

Arviomuistiossa viitataan muun muassa rangaistussäännöksiin AML:n tarkoituksen toteuttajina. Mahdollisen tarkoitussäännöksen tehtävä voi mielestämme olla lain tulkinnan ohjaaminen, ja rangaistusäännöksillä on oma tehtävänsä.

EK pitää riittävänä, että laadittavan lain tavoitteet selostetaan lain perusteluissa. Emme näe, että tavoitesäännös olisi laadittavan lain selkeyden ja soveltamisen kannalta tarpeellinen.

Kysymys 3

a) Tulisiko mielestänne yleiset periaatteet kirjata AML 1 lukuun?

b) Jos yleisiä periaatteita lisätään lakiin, pidätekö edellä esitettyjä esimerkkejä lain yleisiksi periaatteiksi hyvänä lähtökohtana jatkovalmistelussa?

c) Pidätekö AML:n voimassaolevia kohdennettuja yleissäännöksiä toimivina ja riittävinä?

Ehdotetut periaatteet ovat hyvin yleisiä, mikäli niitä verrataan esimerkiksi osakeyhtiölain sisältämiin periaatteisiin. Toisin kuin yhtiöoikeudessa, arvopaperioikeuteen ei ole kehittynyt samalla tavoin oikeuskäytännössä ja – kirjallisuudessa vakiintuneita yleisperiaatteita, jotka lakiin voitaisiin kirjata.

EK katsoo, että ongelmaksi voi muodostua yleisperiaatteiden suhde lain konkreettisiin säännöksiin. Vaarana on, että liian yleisiksi jäävistä yleisperiaatteista muodostuu ”kaatopykälää”, joiden vaikutusta esimerkiksi oikeuskäytännölle on vaikea ennakoida. EK:n mielestä laadittavan lain velvoitteiden tulee olla täsmällisiä ja ennustettavia.

30.9.2008

Jos AML:n rakennetta muutetaan siten, että esimerkiksi liikkeeseenlaskijoiden toimintaa koskevat säännökset erotetaan omaksi laiksi, yleisten periaatteiden laatiminen voi olla perusteltua. Niillä voi olla lain tulkintaa ohjaava vaikutus, mikäli niiden sisältöä lisäksi avataan lain perusteluissa.

Hyvä arvopaperimarkkinatapa on dynaaminen käsite, jonka sisältö muotoutuu markkinoilla, eikä sitä mielestämme tulisi ottaa yleiseksi periaatteeksi. Lähtökohtana tulee pikemminkin olla se, että hyvä arvopaperimarkkinatapa määräytyy itsesääntelyn kautta. Mielestämme tämä lähtökohta tulisi vahvistaa valmistelun yhdeksi päämääräksi.

Nykyisen AML:n kohdennetut yleissäännökset (2:1, 4:1, 5:2 ja 6:2) ovat toimivia lain nykyisessä rakenteessa. Mikäli laadittavaan lakiin otetaan yleissäännöksiä, käyvät kohdennetut yleissäännökset lähtökohtaisesti tarpeettomiksi. Päällekkäistä sääntelyä ei tule laadittavaan lakiin ottaa.

Kysymys 4

a) Onko AML:ssa tai sen nojalla annetuissa asetuksissa viranomais-sääntelyä, joka mielestänne sopisi paremmin alemmalle hierarkiatasolle, joko asetuksiin tai Rahoitustarkastuksen määräyksiin?

b) Miten AML:n tai sen nojalla annettujen asetuksien säännökset toimivat mielestänne suhteessa sääntelyä tarkentaviin Rahoitustarkastuksen määräyksiin, suosituksiin, soveltamisohjeisiin tai arvopaperipörssin sääntöihin?

EK pitää nykyistä arvopaperimarkkinalakia yleisyytasoltaan lähtökohtaisesti hyvänä. Laki on tarkoituksenmukaista säilyttää suhteellisen yleisenä, jolloin tulkintaohjeistusta annetaan alemmantasoisella sääntelyllä. Liikkeeseenlaskijoiden, ja varmasti myös muiden sääntelyä soveltavien näkökulmasta on kuitenkin erittäin ongelmallista, jos samasta asiasta säännellään päällekkäin ja ristiriitaisesti usean eri tahon toimesta. Sääntelyhierarkian epäselvyys aiheuttaa ongelmia sääntelyä soveltaville. Lisäksi Rahoitustarkastuksen rooli tällaisen sääntelyn, suositusten ja soveltamisohjeiden antajana on alla kuvatulla tavalla ongelmallinen. Tältä osin säännökset koordinoiva itsesääntely olisikin kannatettavin vaihtoehto.

AML:n uudistamisen keskeinen päämäärä tulee olla sääntelyhierarkian selkeyttäminen ja yksinkertaistaminen. Keskeiset velvoitteet on säädettävä laissa, jota täydennetään asetuksilla. Asetustasoinen sääntely mahdollistaa sen, että niissä säänneltyjä asioita on joustavaa muuttaa.

Rahoitustarkastuksen standardeja ei pidä antaa asioista, joista on säännelty asetuksissa. Uudistustyön yhteydessä on myös määriteltävä tarkkarajaisesti asetusten antamisvaltuudet ja Rahoitustarkastuksen

30.9.2008

norminantovaltuudet. Ne on syytä käydä huolella läpi myös perustuslain näkökulmasta.

c) Ovatko itsesääntelyn mahdollistavat säännökset ja puitteet AML:ssa mielestänne riittävät ja toimivat?

d) Minkälaista uutta itsesääntelyä pidätte tarpeellisena ja millaisia tehtäviä antaisitte itsesääntelyelimille?

e) Miten mielestänne tulisi painottaa varsinaista itsesääntelyä verrattuna yhteissääntelyyn?

EK kannattaa sääntelytarpeiden toteuttamista entistä enemmän elinkeinoelämän itsesääntelyllä tai tarvittaessa elinkeinoelämän ja viranomaisten yhteissääntelyllä. Tarkoituksenmukaista on käyttää jatkossa ensisijaisesti viranomaissääntelyn korvaavaa itsesääntelyä.

Itsesääntelyn etuna on muun muassa se, että sen avulla voidaan joustavasti ja nopeasti reagoida sääntelytarpeisiin ja muuttuneeseen tilanteeseen. Kokonaisuudistuksen yhteydessä on voimassa oleva sääntely tarpeen arvioida tästä näkökulmasta. Sääntelyä tulee eräin osin purkaa ja jättää nämä alueet itsesääntelyn varaan.

Kysymys 5

Miten Rahoitustarkastuksen roolia tulisi mielestänne kehittää arvopaperimarkkinoiden valvonnassa edellä esitetyistä lähtökohdista?

EK pitää ongelmallisena Rahoitustarkastuksen kaksoisroolia sekä määräysten antajana että valvojana ja pitää tarkoituksenmukaisena sääntelijän roolin vähentämistä ja alan itsesääntelyn lisäämistä. Tarvetta itsesääntelyn roolin kasvattamiseen Rahoitustarkastuksen norminannon sijasta korostaa myös Rahoitustarkastuksen mahdollisuus määrätä nykyisin hallinnollisia sanktioita sekä EU-sääntelyn täytäntöönpanosta johtuva Rahoitustarkastuksen valvontavaltuuksien lisääminen. Samoin riskinä on, että Rahoitustarkastuksen norminantovaltansa ulkopuolella antamat sitomattomat suositukset ja soveltamisohjeet muodostuvat käytännössä sitoviksi normeiksi, koska ne saattavat ennakoita Rahoitustarkastuksen kantaa eri kysymyksiin markkinavalojana.

Rahoitustarkastuksen roolin selkeyttäminen on AML:n kokonaisuudistuksen keskeinen tehtävä.

Kysymys 6

a) Mitkä osa-alueet tai asiakokonaisuudet AML:ssa olisi mielestänne esitettävä nykyistä selkeämmin erottuvina kokonaisuuksina ja miten?

b) Olisiko mielestänne AML:n säännösten suhdetta lähilakeihin muutettava?

30.9.2008

c) Mitä mieltä olette edellä mainituista lain eri rakennevaihtoehdoista?

EK katsoo, että arvopaperimarkkinalain rakennetta tulee selkeyttää siten, että liikkeeseenlaskijoita koskevat säännökset olisivat nykyistä helpommin löydettävissä yhdestä kokonaisuudesta. Nykyisen AML:n rakenteessa 2, 5 ja 6 luvut muodostavat selkeän kokonaisuuden. Samoin oman kokonaisuuden muodostavat kaupankäyntimenettelyä ja selvitystoimintaa koskevat luvut 3, 3a ja 4a. Kolmannen kokonaisuuden muodostaa nykyisessä rakenteessa luku 4. Näiden kokonaisuuksien erottaminen omiksi laeiksi selkeyttäisi koko lainsäädäntöaluetta. Se selkeyttäisi myös uudistuksen tavoitteita ja yleisiä periaatteita sekä viranomaisten toimivaltuuksien määrittelyä.

EK pitää kuitenkin tärkeänä, ettei osakeyhtiölakiin kuuluvaa yhtiöoikeudellista sääntelyä sekoiteta arvopaperimarkkinalakiin.

EK katsoo myös, että sijoituspalveluyhteisöjä ja selvitystoimintaa koskevat säännökset olisi hyvä keskittää muualle kuin arvopaperimarkkinalakiin, esimerkiksi samaan lakiin sijoituspalvelu yrityksistä annetun lain sisältämien säännösten kanssa.

Kysymys 7

a) Onko voimassaoleva AML:n soveltamisala mielestänne toimiva?

b) Onko AML:ssa käytetyissä määritelmissä puutteita tai pitäisikö määritelmiä lisätä?

c) Tulisiko mielestänne edellä esitettyjä määritelmiä koskevia esimerkkejä jatkovalmistella?

EK:n mukaan olisi tavoiteltavaa pyrkiä kattamaan kaikki julkiset markkinat AML:lla pitämällä sen instrumenttimääritelmä niin laajana, että riittävällä tavalla varmistuttaisiin erilaisten, tulevaisuudenkin, instrumenttien kuulumisesta lain soveltamisalaan.

AML:n soveltamisalan suhdetta kuluttajansuojalakiin tulee selventää.

AML:ssa käytetyt määritelmät ja soveltamisalasäännöt ovat vaikeaselkoisia. Näiden sijoittaminen useita sivuja sisältävään pykälään on epäonnistunut. Laadittavassa laissa soveltamisalasääntöjä tulisi selventää myös lain perusteluissa.

Kysymys 8

a) Ovatko AML:n oikeussuojasäännökset mielestänne selkeät ja toimivat?

b) Tulisiko mielestänne edellä esitettyjä ehdotuksia jatkovalmistella?

Riittävän asiantuntemuksen sekä AML:n tulkintakäytännön yhtenäisyyden varmistamiseksi on tarpeen, että muistiossa kuvattujen lukuis-

30.9.2008

ten eri tahojen (alioikeudet, valtiovarainministeriö, Rahoitustarkastus, markkinaoikeus, hallinto-oikeus ja hovioikeudet sekä viime kädessä KHO ja KKO) sijasta AML:n nojalla seuraamuksia määräisivät vain tietyt keskitetyt tahot.

Alioikeuksien osalta EK pitää perusteltuna keskittää arvopaperimarkkinalakiin perustuvat tuomioistuinasiat Helsingin käräjäoikeuteen.

Kysymys 9

a) Ovatko mielestänne arvopapereita ja rahoitusvälineitä koskevat tiedonantovelvollisuussäännökset toimivia edellä mainittujen sääntelyn tavoitteiden näkökulmasta?

b) Tulisiko edellä esitettyjen esimerkkien mukaisia ehdotuksia jatkovalmistella?

c) Miten esitesäännöksiä tulisi mielestänne kehittää?

Uudistuksella ei tule lisätä liikkeeseenlaskijoiden tiedonantovelvollisuuksia ilman, että näiden asema ja tarpeet otetaan tarkoin huomioon.

Liputusrajojen osalta EK pitää nykyistä sääntelyä riittävänä ja toimivana. Alemman rajan asettaminen saattaisi tarpeettomasti lisätä liikkeeseenlaskijoiden työmäärää ja olla varsinkin pienempien liikkeeseenlaskijoiden omistusten muutosten kannalta hyödytöntä. Liian tiukat liputussäännökset saattavat vähentää myös suomalaisten liikkeeseenlaskijoiden osakkeiden kiinnostavuutta kansainvälisten sijoittajien näkökulmasta.

EK kiinnittää huomiota myös siihen, että arviomuistion mukaan liputusrajat saattavat tulla EU-arvioinnin kohteeksi kesäkuussa 2009, kun komissio laatii asiasta kertomuksen.

Liputuksen aikarajan osalta EK pitää nykyistä sääntelyä lähtökohtaisesti hyvänä. Arviomuistion ehdotus liputusilmoituksen tekemisestä ”viimeistään seuraavan kaupankäyntipäivän alkaessa” on liian kaavaomainen (esimerkiksi huomioon ottaen sen, että aikaeroista johtuen ulkomaiset ilmoitukset voivat tulla hyvin erilaisina vuorokauden aikoina ja että tarvittavien tietojen keräämiseen ja varmentamiseen voi kulua usein huomattavastikin aikaa ennen kuin liputusilmoitus voidaan tehdä) ja tarpeeton tiukennus nykyiseen sääntelyyn.

Kuten muistiossa todetaan, AML velvoittaa antamaan myös ilmoituksia, jotka eivät tosiasiallisesti johda äänivaltamuutoksiin kohdeyhtiössä ja lisäksi poikkeavat muista EU-maista. EU-sääntelyn tarjoama kansallinen liikkumavara tulisi hyödyntää siten, että välttyttäisiin esimerkiksi laajojen johdannaispositioiden johdosta syntyvien, mutta tosiasialliseen omistukseen tai äänioikeuteen liittymättömien liputusten antamiselta (mikä voi olla myös harhaanjohtavaa sijoittajien kannalta). Kansainvä-

30.9.2008

listen sijoittajien kannalta on tärkeää, että liputussäännökset olisivat Suomessa mahdollisimman yhdenmukaiset muihin EU-maihin nähden.

Muiden tiedonantovelvollisuutta koskevien säännösten osalta AML:n tulosvaroitusta tulisi selkeyttää juuri säännöllistä tulosjulkistusta edeltävien päivien osalta siten, että laki asettaisi jonkinlaisen "safe harbor":in tulosjulkistusta edeltävälle ajalle, jolloin pääsääntöisesti tulosvaroitusta ei tarvitsisi antaa. Tarkoituksena on välttää tilanne, jossa tuloslaskelmien valmistuttua liikkeeseenlaskija joutuisi antamaan tulosvaroituksen yksittäisen tunnusluvun tai tiedon osalta ilman, että sen olisi mahdollista antaa vielä kaikkia tiedon kokonaisvaikutuksen arvioinnin kannalta välttämättömiä muita tietoja, jotka sisältyvät tulevaan tulosjulkistukseen ja jotka ovat välttämättömiä kokonaiskuvan saavuttamiseksi liikkeeseenlaskijasta ja sen suorituksesta raportoidulla ajanjaksolla.

Kysymys 10

Tulisiko arvopaperipörssiä ja monenkeskistä kaupankäyntiä koskevaa AML:n sääntelyä muuttaa edellä mainittujen sääntelyn tavoitteiden saavuttamiseksi?

Uudistuksessa tulisi arviomuistiossa esitettyä laajemmin arvioida ulkomaisten sekä kotimaisten monenkeskisten kauppapaikkojen muodostamisen ja muiden pörssimarkkinoiden rakennemuutosten vaikutuksia AML:iin. Monenkeskisen kaupankäynnin edistävää sääntelyä tulee kehittää. Tässä työssä on huomioitava myös verosäännösten kehittäminen.

Kysymys 11

Ovatko AML 4 luvun ja muut sijoituspalvelun tarjoamista sekä arvopaperikauppaa koskevat säännökset mielestänne toimivia?

Laadittavan lain valmistelussa on vältettävä ylisääntely. Menettelytapanormit on suhteutettava oikeasuhtaisesti kuhunkin sijoittajaluokkaan.

Kuluttajasuojasäännösten oikea paikka ei ole AML:ssa.

Kysymys 12

Ovatko selvitystoimintaa koskevat AML 4 a luvun säännökset yleisesti toimivia ja mitkä ovat niihin liittyvät keskeisimmät muutostarpeet?

Moniportaisen hallintajärjestelmän käyttöönottoa on arvioitava huolellisesti. Asiakokonaisuus on tärkeä kansainvälisten sijoittajien näkökulmasta.

Kysymys 13

a) Onko markkinoiden väärinkäyttöä koskeva sääntely AML:ssa mielestänne toimivaa?

b) Tulisiko mielestänne edellä esitettyjen esimerkkien mukaisia säännöksiä jatkovalmistella?

30.9.2008

AML:n uudistamisessa on otettava tavoitteeksi sisäpiirisääntelyn selkeys siten, ettei yhtiöille aiheudu tarpeettomia kustannuksia ja epävarmuutta rekisterien pidossa.

Sisäpiirisääntelyn osalta RATA:n standardit koskien mm. sisäpiiritiedon ilmaisukieltoa näyttävät osin täsmällisemmiltä ja asianmukaisemmilta kuin AML:n esityöt. KKO:n ratkaisussa 2006:110 käytetyt sanamuodot ovat myös ongelmallisia, minkä vuoksi olisi perusteltua AML:n esitöissä pyrkiä määrittelemään sisäpiiritiedon luonnetta.

Kysymys 14

a) Onko AML 6 luvun sääntely osto- ja lunastustarjouksista sekä yrityskauppalautakunnasta ja tarjousasiakirjaa koskevan asetuksen sääntely mielestänne toimivaa?

b) Miten AML 6 luvun mukaisia säännöksiä tulisi mielestänne jatkovalmistella?

Liittyen arviomuistion sivulla 34 esitettyyn kysymykseen, tulisiko AML 6 luvun yleisperiaatteita ilmentäviä yleissäännöksiä laajentaa hyvän ostotarjouksen kehittämiseksi, EK toteaa osakeyhtiölain yleisperiaatteiden olevan tältä osin riittäviä. Näistä ei ole tarpeen säätää arvopaperimarkkinalaissa. EK pitää lisäksi nykyistä suositusta julkisissa ostotarjouksissa noudatettavista menettelytavoista hyvänä ja riittävänä sääntelynä.

Kysymys 15

a) Onko johdannaisia koskeva sääntely mielestänne tarpeellista ja toimivaa?

b) Tulisiko OptL:n säännökset yhdistää AML:n sääntelyyn ja jatkovalmistella edellä esitettyjä tai muita johdannaisia koskevia säännöksiä?

Optioyhteisöjä ja johdannaisten välittäjiä koskevat säännökset olisi sijoituspalveluyhteisöjä ja selvitystoimintaa koskevien säännösten tavoin järkevää keskittää muualle kuin arvopaperimarkkinalakiin, esimerkiksi yhdistämällä ne samaan lakiin sijoituspalveluyrityksistä annetun lain sisältämien säännösten kanssa.

Kysymys 16

a) Tulisiko arvopaperimarkkinoihin kohdistuvien rikosten suojeltavia etuja ja asianosaiskelpoisuutta täsmentää tai muuttaa?

b) Ovatko mielestänne AML:n ja siihen pohjautuvien RL:n rangaistus-säännösten tunnusmerkistöt ja soveltamisalat riittävän kattavia? Jos eivät, millaisia muutoksia olisi tehtävä?

c) Onko rikosoikeudellisten ja hallinnollisten seuraamusten välinen suhde arvopaperimarkkinarikoksissa ja -rikkomuksissa nykyään oikea ja toimiva?

Lainsäädäntö ja kauppapolitiikka

EK/588/2008

30.9.2008

d) Pidätkö AML:n rangaistussäännösten esittämistapaa ja lakiviittauksia toimivina?

EK toteaa, että muistiossa viitattu mahdollisuus tuomita hallinnollinen seuraamus ja rikosoikeudellinen rangaistus samasta teosta ei ole yksilön oikeusturvan kannalta toivottavaa ja voi osoittautua ongelmalliseksi "ne bis in idem" -periaatteen kannalta.

Luottamuksen säilyminen arvopaperimarkkinoihin AML:n säännösten suojeleobjektina on onnistunut, eikä sijoittajien tai Rahoitustarkastuksen asianomistaja-asema rikosprosessissa vaikuta perustellulta.

Kunnioittavasti

Elinkeinoelämän keskusliitto
Lainsäädäntö ja kauppapolitiikka

Jukka Ahtela
Johtaja